

वा० रा०

॥३०॥

गौरीं पीतामतएव कनकवर्णाभां इष्टां रावणस्यातिप्रियां अंतःपुरस्त्रीणाभीश्वरीं कपिर्मदोदरीं ददर्शेत्यन्वयः ॥ ५२ ॥ तर्कयामास संभावयामास ॥ पृथगेकांते परममंचे अति
रूपायादर्शनात्प्रायेणेयं सीतेति संभावना हनूमतः तदेवाह रूपयौवनसंपदा नत्वौचित्यालोचनं कृतवानिति भावः ॥ हर्षो मुखविकासादिः आनंदो मानसः ॥ ५३ ॥
आनंदं कार्यद्वाराह ॥ अस्फोटयामासेति ॥ आस्फोटपुच्छचुंबनादि जातिधर्मः ॥ जगाम स्तंभानित्यनुकर्षः ॥ सर्वा अप्येताश्चेष्टा उपांश्विति बोध्यं ॥ एवं चेष्टायां हेतुः स्वां क
पीनां प्रकृतिं निदर्शयन्निति ॥ ५४ ॥ वाममानः ॥ इति रामाभि० वा० सु० दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥७३॥ ॥७४॥ अवधूय च तां बुद्धिं सीतासंभावनया

गौरीं कनकवर्णाभामिष्टामंतःपुरेश्वरीं ॥ कपिर्मदोदरीं तत्र शयानां चारुरूपिणीं ॥ ५२ ॥ सतां दृष्ट्वा महाबाहुर्भूषितां मारुतात्मजः ॥ तर्क
यामास सीतेति रूपयौवनसंपदा ॥ हर्षेण महता युक्तो ननंद हरियूथपः ॥ ५३ ॥ आस्फोटयामास चुचुंब पुच्छं ननंदं चिक्रीड जगौ जगाम ॥
स्तंभानरोहन्निपपात भूमौ निदर्शयन् स्वां प्रकृतिं कपीनां ॥ ५४ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० सु० दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥७३॥ ॥७४॥
अवधूय च तां बुद्धिं बभूवावस्थितस्तदा ॥ जगाम चापरां चिंतां सीतां प्रति महाकपिः ॥ १ ॥ नरामेण वियुक्ता सा स्वमुमर्हति भामिनी ॥ न
भोक्तुं नाप्यलंकर्तुं न पानमुपसेवितुं ॥ २ ॥ नान्यं नरमुपस्थातुं सुराणामपि चेश्वरं ॥ न हिरामसमः कश्चिद्विद्यते त्रिदशेष्वपि ॥ ३ ॥ अन्ये
यमिति निश्चित्य भूयस्तत्र चचार सः ॥ पानभूमौ हरिश्च्रेष्ठः सीतासंदर्शनोत्सुकः ॥ ४ ॥ क्रीडितेनापराः क्लृप्ता गीतेन च तथापराः ॥ नृत्येन
चापराः क्लृप्ताः पानविप्रहतास्तथा ॥ ५ ॥

प्रवृत्तां कापेयविषयां बुद्धिं अवधूय त्यक्त्वा अवस्थितः स्थिरतास्वभावे प्रतिष्ठितः सीतां प्रति तद्विषयामितरामन्यां चिं
तां पूर्वचिंताविघटिकां जगाम ॥ १ ॥ तामेव चिंतामभिनयति ॥ नरामेणेति ॥ २ ॥ अन्यं नरं पुरुषमुपस्थातुं मर्गाकर्तुं नार्हति नाध्यवस्यति ॥ तत्र हेतुर्न हिरामेति ॥ ३ ॥ य
द्येवमतो न्येयमनुभूतेति निश्चित्य तत्र गृहे पानभूमौ पानशालायां चचार पुनः सम्यगन्वेषणायेति शेषः ॥ ४ ॥ अथ पानभूमौ दर्शनप्रकारः क्रीडितेनेति ॥ क्रीडितेनाक्षादिक्री
डया क्लृप्ताः सत्यस्तथैव निद्रिता इति शेषः ॥ विप्रहताः अतिनिद्रिताः स्त्रियोददर्शति शेषः ॥ ५ ॥

सु० का०

॥३०॥